

(ŘÍJEN 2018)

KONEC LETNÍHO ČASU

KAREL RŮŽIČKA

► STR. 3

Prázdninový, či spíše poprázdninový Zpravodaj AZ se o měsíc opozdil a přichází ke čtenářům nikoli počátkem září, nýbrž koncem září. Jenom jsme poněkud zakolísali ve shrnutí toho, co se během letních měsíců dělo, byť je pravdou, že toho, čehož jsme byli účastni, bylo méně. ◀

MILÍ PŘÍZNIVCI ALTERNATIVY ZDOLA,

První poprázdninové číslo přináší hned několik změn. Chceme obsah Zpravodaje více propojit s naším webem ALTERNATIVAZDOLA.CZ nebo s webem družstevního inkubátoru. Úvodník Karla Růžičky tak sestává ze tří částí, z nichž jedna vychází ve Zpravodaji, a další dvě si můžete přečíst po kliknutí na odkazy v závěru.

V tomto říjnovém čísle referujeme o akci k družstvům v Jablonci, které se účastnila Ilo-na Švihlíková a Jiří Guth. Dále např. o přednášce I. Švihlíkové v Radotíně. Jiří Guth pak přináší nové informace o vývoji v otázce nového metropolitní-

ho plánu. Úplně v závěru pak najdete výzvu k většímu zapojení do tvorby našeho Zpravodaje. Jednou jeho slabinou je pragocentrismus, protože přináší zprávy především z Prahy

zpravodaj-az@seznam.cz

a okolí. To bychom chtěli změnit, a proto vyzýváme všechny k dodávání informací o dění v jejich regionu. Veškeré ohlasy, názory nebo vlastní články uvítáme na e-mailové adrese zpravodaj-az@seznam.cz nebo info@alternativazdola.cz. ◀

Vaše Alternativa Zdola

DRUŽSTVA A JABLONEC

I.ŠVIHLÍKOVÁ, J. GUTH ▶STR.9

Jiří Guth a Ilona Švihlíková vyrazili dne 19. září 2018 do Jablonce nad Nisou. Přednáška a debata se konala v knihkupectví Serius, které plní roli komunitního centra.◀

VLÁDA PŮJDE DOLŮ

ZBYNĚK FIALA ▶STR.10

Sucho je jen malým vzorkem hrozná budoucnosti. Nemusí k ní dojít, pokud nás ubrání plíživá revoluce, která odvrací ekonomii od zisku a nepřítomných investorů a vrací slovo lidem v místě bydliště.◀

CO SE DĚJE KOLEM METROPLÁNU

JIŘÍ GUTH ▶STR.13

Jestli někdy třeba dojde na soudní přezkoumání obsahu i procesu nového územního plánu Prahy (jako že je to dosti pravděpodobné), nikdo z politiků nebude moci říkat, že nevěděl, co hrozí.◀

OBSAH

- ▶3 Úvodník – Konec letního času
- ▶6 Doporučujeme
- ▶7 Mezi strachem a nadějí
- ▶8 Kalendárium
- ▶9 Družstva a Jablonec
- ▶10 Vláda půjde dolů
- ▶12 Ransdorfova knihovna
- ▶13 Metropolitní plán
- ▶15 Pohled studentů z Bubence
- ▶16 Vernisáž L.Staňkové
- ▶17 Odkazy na texty
- ▶18 Výzva ke spolupráci na Zpravodaji
- ▶19 Jak psát pro Zpravodaj AZ
- ▶20 Ohlasy, tiráž, kontakty

KONEC LETNÍHO ČASU (I.)

Prázdninový, či spíše poprázdninový Zpravodaj AZ se o měsíc opozdil a přichází ke čtenářům nikoli počátkem září, nýbrž koncem září, s koncem léta. Nskončili jsme tedy naši činnost, jak by si někdo třeba mohl i přát, jen poněkud zakolísali ve shrnutí toho, co se během letních měsíců dělo, byť je pravdou, že toho, čehož jsme byli účastni, bylo méně.

Text: KAREL RŮŽIČKA

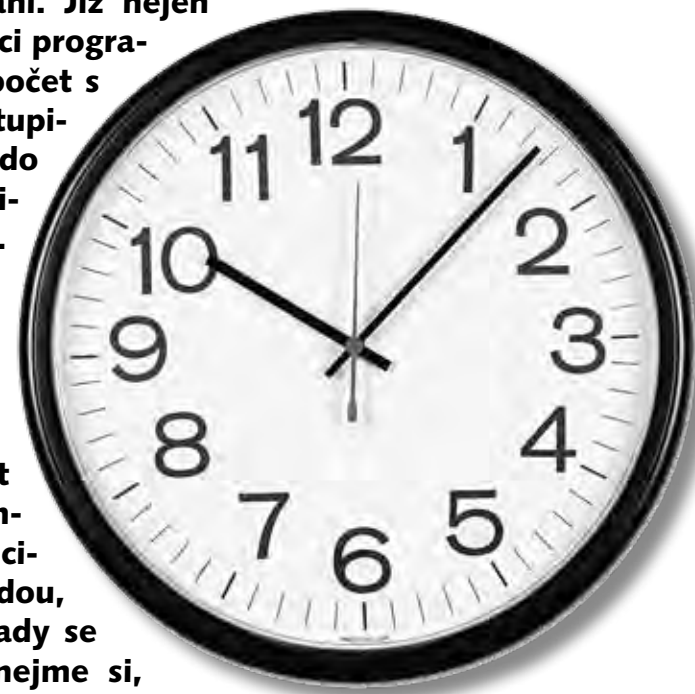
Leč důležitější než to, co bylo, je v těchto týdnech to, co se stane, co uděláme. Naši zemi, kraje, města a obce opět zaplavil předvolební čas. Nejsou to rozmáchlé mocné tahy celostátních kampaní celostátních stran sněmovních voleb, ale průtrž místních kapiček informací, propagandy a agitace voleb obecních, ač kvůli celostátnímu Senátu si ve třetině obvodů voliči užívají i „velkých“ témat z místního úhlu pohledu a požadavků.

Pro občany, již jsou žádostivi občanské společnosti, všelidového státu, či jiné dílčí či komplexní participace

na řízení věcí obecných, na skutečném naplnění smyslu samosprávy, je to významný čas kontroly, účtování, programování a též uchovávání a zasévání dalších vskutku samosprávných prvků, vazeb a procesů.

AKTIVIZACE OBČANŮ

Končící funkční období bylo v ČR prvním, kdy se zde řádně rozběhlo participativní rozpočtování. Již nejen ve formě nezávazných anket, debat v rámci programů jako Zdravé město apod. či jako rozpočet s participativními prvky (viz Praha 7). Zastupitelé a radní Prahy 10 a Prahy – Zbraslav do toho šlápli hned po volbách, schválili pravidla, harmonogram, vyčlenili miliony, resp. statisíce, určili úředníky (přesněji řečeno v obou případech úřednice), uskutečnili reklamní a mediální kampaň, debaty, hlasování a vrhli se na realizaci nápadů občanů. Dnes jsou obcí, měst a městských částí praktikujících participativní rozpočet desítky. Jsou to sice všechno modely grantového schématu, nikoli komplexní participace na hospodaření samosprávy, ale jedou, občané si zvykají, pravidla se cizelují, úřady se zajíždějí na tuto spolupráci, která, přiznejme si, vnáší do administrativního chodu úřadu další práci. Bez toho se ale žádná aktivizace občanů nedosáhne a společnost by pokračovala v nevyužívání myšlenkového a akčního potenciálu svých členů a stejně tak by lidé nijak nerostli ve svých kvalitách, znalostech, schopnostech.

Volby však přivedou do zastupitelských lavic nové lidi a není nijak zaručeno, že budou pokračovat v díle předchůdců. Tudíž praporem participativního rozpočtu je třeba i nadále mávat, rozvířovat jím předvolební kampaň, „poštuchovat“ jím kandidáty a posléze dohlédnout, aby noví místní mocipáni a mocidámy „nezapomněli“ na své sliby či na pokračování v díle předchůdců. V rámci toho jim také nadhazovat, zda by nechtěli v hloubce participace pokročit a tázat se občanů na použití peněz na zásadnější věci než na lavičky, chodníky, hřiště, přechody, zastávky atd.

GARSONKA ZA DVA MELOUNY

Druhý problémový balík, který by občané mohli před volbami a hlavně po volbách rozbalovat, je dostupnost bydlení. Nejde zdaleka jen o sociální byty, ubytování bezdomovců, startovní byty apod. ČR se masivně ponořila do období, kdy značné množství lidí je odkázáno na malé, max. dvoupokojové byty. Kde jsou doby, kdy si rodina pořídila čtyřpokoják, kde každé děcko mělo vlastní pokojík. Garsonka či 1+kk přijde v metropoli na bezmála dva miliony korun, každá další místnost zhruba po milionu. Na hypotéku potřebujete nejen při jejím získávání složit desetinu ceny ze svých zdrojů, ale především mít jakous takous naději na desítky let solidní pravidlené výdělečné činnosti, povětšinou zaměstnání. Kdo vám to dnes dá? Fakt, že na Kladně stojí metr čtvereční nového bytu (40 000 Kč) polovinu toho, co v Praze (90 000), ukazuje, jak si pražští developři nehorázně „mastí kapsu“ a klidně tak zde

mohou nové byty čekat v průměru ¾ roku na to, než jsou prodány, nemluvě o desítkách tisíc volných starých bytů. Přitom Kladno spadá do metropolitní aglomerace s její nabídkou a poptávkou, takže skutečnou cenu stavebních prací je vhodné hledat jinde v republice. Řešení není v tom, že město nebo obec si nechá developery postavit obecní byty – zaplatilo by jim stejné zisky jako občan. Chce-li veřejná správa propíchnout bublinu předražených cen bytů a nájmu, musí najít subjekty, které postaví byty nebo je budou provozovat za ekonomické ceny a nájmy, s nepřemrštěnými zisky. Buď veřejná správa pomůže vzniku stavebních družstev, nebo si zřídí vlastní stavební firmy, což by jí uvolnilo ruce i v jednáních o dodávkách jiných stavebních prací od chodníků přes školy po kanalizace, čističky atd.

PARAZITI V SYSTÉMU

Na předchozí problémový balík úzce navazuje problematika rozvoje obcí, místních ekonomik, územních plánů. Končící léto důrazně připomnělo, jakými jsme drobečky vůči přírodním silám. Že na deště a větry sice máme vliv, ovšem vůbec ne takový, že bychom jim mohli přikazovat, leč spíše naopak. Stavbařsko-byrokratický komplex v touze po ziscích na to zvysoka kašle a právě v územních plánech obcí, včetně návrhu Metropolitního plánu, ale i nyní platného územního plánu Prahy, škrtá zeleň, zvyšuje obývací, výrobní a dopravní zátěž území. Parazituje na hodnotách, které nevytvořil a které vůbec nemíní uchovávat, ale

**GARSONKA PŘIJDE V PRAZE
NA BEZMÁLA DVA MILIONY
KORUN.**

politické předáky není prioritou. Ekologické krize spustí lavinu krizí ve společnosti, což mnozí politici ani nejsou s to domyslet, vždyť přední je jim jejich moc, majetek a status. Pokud občané nechtějí dopadnout jako nazi v trní, nemohou spoléhat na zastupitelskou demokracii, na politiky jakkoli krasořeční. Musejí mít možnost do toho svým zastupitelům od obcí po Hrad „sáhnout“ a pokud možno si vlastními silami, ve vlastních, dobře poznaných komunitách zajistit, odpracovat to, co politici slibují. Aby byli připravení, až se zima zeptá – co jsi dělal v létě? ◀

naopak ziskově vyždímat. Pokud si občané neohlídají místní ekonomické, demografické, sociální, vzdělávací, kulturní a ekologické koloběhy, tak se tyto jednotlivé sféry v regionu zastaví, vyhasnou, vyschnou, vymřou. Kolik obcí má nějakou představu o programu uchování vody na svém území? Kolik regionů má ponětí o odchodu a stěhování vzdělaných a produktivních obyvatel jinde, o proměnách sociální skladby v území, o odlivu zisků, o místních dodavatelích základních potřeb, potravin a energií zvláště, o možnostech a rychlosti mobilizace místních zdrojů v nějaké krizové situaci...?

SPUSTÍ SE LAVINA

Česká republika kvůli svým politickým reprezentantům od prezidentů po obecní zastupitele (čím níže, tím více pozitivních výjimek) není připravena na hlubší politické, ekonomické, sociální a ekologické otřesy. Ty přírodní najisto přijdou, lépe řečeno, už vstoupily, jen to pro

▶ ČTĚTE NA WEBU ALTERNATIVA ZDOLA.CZ

KONEC LETNÍHO ČASU II.

<http://alternativazdola.cz/karel-ruzicka-konec-letniho-casu-ii-aneb-o-my-se-mame-budeme-mit/>

KONEC LETNÍHO ČASU III.

<http://alternativazdola.cz/karel-ruzicka-konec-letniho-casu-iii-aneb-konec-letniho-zimniho-casu/>

SPECIÁL AKTUÁLNĚ.CZ: CHUDOBA V ČR

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/chude-cesko/r~e8ce002ca06411e890620cc47ab5f122/>

Na první pohled je chudoba skrytá. Postihuje však významnou část obyvatel České republiky, bere jim šanci na lepší život a vytlačuje na periferii společnosti. Trpí jí asi každý desátý obyvatel země, a stejnému množství lidí hrozí. Čtěte podrobný speciál na Aktuálně.cz.

JAROSLAV FIALA: NEŽIJEME, SPLÁCÍME

<https://a2larm.cz/2018/09/nezijeme-splacime/>

Deset let od začátku finanční krize jsme nevyřešili hlavní problém: směřujeme k budoucnosti, ve které je místo jen pro pár superbohatých.

SAŠA UHLOVÁ, PAVEL ŠPLÍCHAL: MOST K ČESKÉ POLITICE

<https://a2larm.cz/2018/09/most-k-ceske-politice/>

Rasistický volební program Sdružení Mostečané Mostu z pera bytového družstva Krušnohor prý má vyřešit problémy s bydlením, na nichž se družstvo samo podílí.

DOPORUČUJEME

MARTIN PAULUS: JAK OCHRÁNIT NÁJEMNÍKY

<https://a2larm.cz/2018/08/jak-ochranit-najemniky/>

Vzhledem k úrovni platů jsou nájmy v Česku a zejména v Praze nesmyslně vysoké. Jednou z příčin zvyšování cen je i takřka nulová zákonná ochrana nájemníků.

ALENA ZEMANČÍKOVÁ: JAK RESTARTOVAT KARLOVARSKÝ KRAJ

<http://denikreferendum.cz/clanek/28286-jak-restartovat-karlovarsky-kraj>

Tři „problematické“ kraje čekají na svůj Re:start již desítky let. Proč si jich nikdo nevšiml dříve a co dělali po celou tu dobu politici, kteří by měli problémy chudých regionů s vysokou nezaměstnaností řešit především?

ONDŘEJ SLAČÁLEK: ŠAFR JE BABIŠ ČESKÉ ŽURNALISTIKY

<https://a2larm.cz/2018/09/safr-je-babis-ceske-zurnalistiky/>

Máme Pavla Šafra považovat za bojovníka za demokracii a návrat normálních časů? Nebo nám připomíná, že po oněch „normálních časech“ není třeba truchlit?

MEZI STRACHEM A NADĚJÍ

Jedno zářijové pondělí jsem vedla debatu v místní knihovně v Radotíně – hned vedle biotopu s pěkným výhledem na Berounku. Volná diskuse s přítomnými se nutně stočila na téma „jak jsme se stali kolonií“ a především na otázku, která se všude opakuje: dá se s tím vůbec něco dělat? Není už pozdě? Ať už jsem v Ostravě, Jihlavě, nebo Praze, všude se objevuje stejná úzkost, že se „nic moc dělat nedá.“

Text: ILONA ŠVIHLÍKOVÁ

Hned další den se konal Manifestační mítink ČMKOS, na kterém jsem také mluvila. Téma zvyšování mezd se velice jasně váže na to, jak přestat být kolonií, což jsem na mítinku také uvedla. A pro zájemce jsem sepsala podrobněji, proč je mzdový tlak v aktuální situaci tak důležitý (viz odkaz na této straně.) Mítink měl hojnou účast, sjelo se na

něj asi 1300 odborářů z celé republiky. Akce tohoto typu mají dodat členům odborů odbornou municí pro vyjednávání (nejen o mzdách a platech), ale také ukázat, že se svý-

mi strachy a problémy nejsou sami. Ne náhodou bylo zvoleno heslo „společně silnější“ a ne náhodou jsem si pro svou řeč vypůjčila oblíbené anglické rčení „United we stand, divided we fall“, neboli volně přeloženo „společně zvítězíme, rozdělíme-li se, padneme.“

A pak bylo po mítinku, čekala jsem na tramvaj. Zatímco na mě mávali rozcházející se odboráři, při čekání na zastávce jsem potkala další dvě ženy, které si nesly odborářské batůžky. Nebudu prozrazovat jejich identitu, ale snad mohu napsat, že byly z Moravy a ze sektoru sociální péče. Na mítink si přijely pro povzbuzení – chystají se založit odbory. Protože tramvaj dlouho nejela, měly jsme možnost si popovídat. O jejich pracovních podmínkách, nedodržování zákoníku práce, o tom, jak nemají nikde za-

stání. A o tom, že mají strach – když vedení zjistí, že chtějí založit odbory, vyhodí je. Pečlivě proto zvažují, komu o tom řeknou, přemýšlejí, kdo by je mohl udat. S povzdechem uzavřela jedna z nich: „nikdo se nás nezastane, musíme to udělat sami.“ Kdyby se alespoň dalo ostatním věřit, že je neudají vedení... „My lidi si tohle děláme sami,“ zazní nakonec, když přijede šestnáctka. ◀

<http://casopisargument.cz/2018/09/11/klicova-role-odboru-pro-positivni-vyvoj-cr/>

KALENDÁRIUM ANEB AZ VÁS ZVE

ŘÍJEN 2018

► **15. 9. – 10. 10. 2018 „100 let československé architektury v Mánesu“, Výstavní síň Mánes, Masarykovo nábřeží 250/1, Praha 1.** Unikátní expozice v rámci oslav stého výročí založení samostatného československého státu připomene to nejdůležitější z minulosti, ukáže současnost a napoví mnohé o architektonické budoucnosti našich měst a zemí.

► **4. 10. 2018 od 15:00 hod. „Slavnostní setkání u příležitosti 100. výročí založení ČSR, 74. výročí bojů o Duklu (Den ČSLA) a 100. výročí vzniku letectva“.** Všechny přátele srdečně zve Ruské středisko vědy a kultury, Na Zátorce 16, Praha 6 – Dejvice.

► **9. 10. 2018 od 10:00 hod. „Lokální a družstevní způsoby hospodaření jako progresivní vize“, Braunův dům, Karlovo náměstí 671/24, Praha 1.** Na konferenci vás srdečně zve Alternativa zdola, z.s., Rosa Luxemburg Stiftung, e.V., zastoupení v České republice, Parlamentní skupina konfederace Sjedenocené evropské levice a Severské zelené levice GUE/NGL). K dispozici je omezený počet míst, je třeba se přihlásit na adrese jiri.silny@rosalux.org.

► **12. 10. 2018 od 9:00 hod. „Obnovitelné zdroje energie“, President Hotel Prague, Nám. Curieových 100/1, Praha 1.** Jitka Seitlová, senátorka Parlamentu ČR, místopředsdkyně Výboru pro územní rozvoj, veřej-

nou správu a životní prostředí Senátu PČR a další lektoři srdečně zvu na konferenci nejen o možnosti uplatnění obnovitelných zdrojů v ČR. Potvrzení účasti na adrese Lenka.Matejickova@mafra.cz.

► **21. 10. 2018 od 14:00 hod. „DRAKIÁDA 2018“, Paví vrch, ul. Na Pavím vrchu, Praha 6 – Smíchov.** DTJ Santoška a Alternativa zdola zvu všechny od 1 do 99 let na tradiční pouštění draků se soutěžemi o nejhezčího draka, a draka, který letěl nejvýš ve dvou kategoriích.

► **28. 10. 2018 od 10:00 do 18:00 hod. „Architektura První republiky v Praze“.** V rámci této akce jsou průběžně zdarma zpřístupněny významné pražské stavby, např. Kostel Nejsvětějšího srdce páně na Vinohradech, Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR na Františku, Palác Metro a Divadlo Image na Národní třídě a další. Více informací na <http://openhousepraha.cz/architektura-prvni-republiky-v-praze/>

► **3. 11. 2018 od 9:30 hod. „13. setkání Fóra ochrany přírody“, Přírodovědecká fakulta UK Praha, Viňčná 7, Praha 2 – Nové Město.** Na setkání s tématem priority Ministerstva životního prostředí v ochraně Natury 2000, druhové ochraně a naplňování mezinárodních úmluv srdečně zvu zástupci Fóra ochrany přírody. Přihláška je k dispozici na linku <http://registrace.forumochranyprirody.cz/prihlaska/?kurzid=23>

DRUŽSTVA A JABLONEC, JAK SE TO RÝMUJE

JABLONEC
NAD
NISOU

Družstevnictví má potenciál napomoci dosažení hned několika tzv. cílů udržitelného rozvoje (Sustainable Development Goals, SDGs), které vyhlásila OSN v r. 2015.

Text: ILONA ŠVIHLÍKOVÁ a JIŘÍ GUTH

Tato souvislost stojí (i donorům) za propagaci, takže Jiří Guth a Ilona Švihlíková vyrazili 19. září 2018 do Jablonce nad Nisou. Počasí nám nepřálo, byl to jeden z posledních teplých zářijových dní a třicet stupňů láká k ledasčemu, ne ovšem k debatě o družstevnictví.

Přednáška a debata se konala v knihkupectví Serius, které, jak je u dobrých knihkupectví zvykem, plní roli určitého komunitního centra. Leží hned vedle jablonecké radnice a je i do jisté míry užitečným opěrným bodem v ofenzivě, kterou občansky založené kandidátky chystají do nadcházejících komunálních voleb. Jejich úkol není malý a vlastně ani výjimečný, chtějí totiž svrhnout dlouholetou, v leččems devastující vládu ODS. Snad budeme moci v příštím čísle Zpravodaje přinést dobrou zprávu o výsledku tamních voleb.

Účast na besedě nebyla z více důvodů nijak oslnivá, ale mezi účastníky byl například i zástupce okresní hospodářské komory. Převažovaly starší ročníky.

Všichni pozorně sledovali jak Ilonu Švihlíkovou, která se soustředila na makroekonomické hledisko, tak Jiřího Gutha, který předváděl jednak pestrou škálu životaschopných družstev v ČR, jednak vlastní zkušenosti z celkem pěti různých družstev. Soudečně podle dotazů a příspěvků v ná-

sledující besedě, většina účastníků si dobře uvědomuje nezdravou, zranitelnou strukturu ekonomiky ČR s dominancí několika velkých firem, vesměs vlastněných ze zahraničí, ale s odhodláním navázat na lepší období družstevnictví, než je současnost, je to o něco horší.

Máme před sebou ještě hodně práce, ale už aspoň víme, jak je důležité udržovat spojení s ohnisky alternativního myšlení a občanského sebevědomí, rozestými po České republice. ◀

VLÁDA PŮJDE DOLŮ

Sucho je jen malým vzorkem hrozné budoucnosti. Nemusí k ní dojít, pokud nás ubrání plíživá revoluce, která odvrací ekonomii od zisku a nepřítomných investorů a vrací slovo lidem v místě bydliště.

Text: ZBYNĚK FIALA

Neziskovky jsou v Česku nepopulární. Příčin může být víc. Třeba je víc baví dobrodružnější aktivity než pomáhat člověku v tísní. Třeba opatřením grantu jejich úsilí končí. Třeba si chtějí jen dobře žít na zahraničních konferencích a studijních výpravách za hranice všedních dnů.

Premiéra Andreje Babiše pobouřilo, že v jakémsi programu ministerstva práce šlo na neziskovky 400 milionů korun do služebních cest a seminářů, zatímco na podporu bytové výstavby jen 216 milionů. „Stále

něco zkoumáme, ale byty nejsou,“ shrnul to předseda vlády způsobem, ze kterého je řešení jasné i těm momentálně zaostalým – neziskovky skřípnout.

Asi to tak dopadne, ale třeba jen krátce. Dovolují si předložit třaskavou tezi: Nastupuje doba, která bude převážně nezisková, převážně mimoparlamentní, doba přímé demokracie a hospodaření na blízko. Je to naprosto nutné, chceme-li obnovit kontrolu nad svým prostředím a přežít. Šedivá pole se zasychající úrodou, bílá břicha ryb na hladině rybníků a žízeň svlažená vodou s mikroplasty, to je jen vzorek budoucnosti, kterou nám servírují stávající společenské modely.

ODPOVĚDNÝ KAPITALISMUS

Napřed trochu té neziskovosti. Současná ekonomie hlavního proudu se příliš soustřeďuje na krátkodobé zis-

ky a velmi nezodpovědně drancuje a ničí to, co není výslovně chráněno zákonem a nestojí u toho policajt. Jenže policajt se do ničeho nehrne a zákon se drží zpátky, protože korporacím se podařilo hostitelské státy ovládnout a uvrhnout je do svého zajetí.

Konzervativci se tváří, že to nevidí a řešili by to nejvýš domluvou. To progresivci se raději perou, aspoň někteří. Na trhu myšlenek jsou dvě řešení, jedno evropské a druhé americké. Obě mají společné, že zisk půjde z bedny pro vítěze dolů. Cílem ekonomie musí být návrat

k jejímu původnímu smyslu, období hospodaření domácnosti, kde taky pořád nezní jen cinkot kasy.

Evropská cesta se pokouší o průlom zespodu, přes lokální ekonomiku, družstva, vzájemnost a zaměstnaneckou spoluúčasť.

Nadace pro evropská progresivní studia FEPS mluví o „lidovém byznysu“, který dává přednost lidem před skrytými zájmy, vyvažuje efekty globalizace a mimo jiné zpřístupňuje i ono nedostatkové bydlení. Čím více běžných potřeb pokryjí družstva a místními lidmi vlastněné podniky na dosah ruky, tím více pro-

storu vznikne pro skutečné občanské svobody mimo vliv globálních hráčů (Framing the New Progressive Narrative: A Mutual and Cooperative Approach to the Economy and Society, 2016 FEPS).

► Elizabeth Warrenová

Americká cesta míří shora. Demokratická senátorka Elizabeth Warrenová za stát Massachusetts v těchto dnech předložila svůj návrh zákona o odpovědném kapitalismu (Accountable Capitalism Act), který má být vlajkovou lodí její prezidentské kampaně v roce 2020. Požaduje, aby všechny velké společnosti, jejichž kapitál převyšuje miliardu dolarů, musely přijmout federální stanovy. Ty by je nasměrovaly do režimu, jaký zatím platil jen pro společensky prospěšné

► Logo FEPS

společnosti (benefit corporations, B-corps). Vedle běžného hospodaření si tak budou muset stanovit společensky potřebné cíle, které je třeba plnit i za cenu nižšího zisku. A akcionáři je za to nemohou žalovat.

Další povinností je zaměstnanecská participace, kdy zaměstnanci volí 40 procent správní rady. Pokud jde jen o tento prvek, v Česku už jsme to stihli opakovaně zavádět i rušit. Roku 2014 bylo u nás ze zákona vypuštěno ustanovení, že ve společnostech s více než 50 zaměstnanci volí místní pracující třetinu členů dozorčí rady. Jen co převládl výklad, že zaměstnancům lze přesto uvedené právo poskytnout, když je valná hromada vloží do stanov, ustanovení se do zákona znovu vrátilo, ale jen pro společnosti nad 500 zaměstnanců. Mají to zvládnout do začátku roku 2019, jenže mezitím zraje další novela, která to chce znovu nechat jen na stanovách.

Ani senátorka Warrenová nepředpokládá, že americké společnosti do voleb zásadně změní, ale chce o tom aspoň začít mluvit. Je to v duchu změny onoho narativu, na který se soustřeďují evropští progresivci. Kolem přelomu století bylo zvykem moudře hlásat, že „hrabivost je dobrá“ a je motorem ekonomické výkonnosti. Nyní vidíme, že napomáhá hlavně rozvíření nůzek společenské nerovnosti, kdy příjmy malé hrstky nahore násobně rostly, zatímco zrovna v USA mediánová mzda od 70. let stagnovala. Mluvme tedy o tom, že honba za okamžitými zisky jen pro někoho škodí a že lepší je veřejný prospěch a soustředění na dlouhodobé cíle.

PROSPERITA BEZ RŮSTU

To je tedy ten nastupující „nezisk“. A k tomu si rovnou přibalte i „nerůst“, který prosazuje Herman Daly a jeho Středisko pro rozvoj studií ekonomie rovnovážného stavu. Divím se, že není u nás populárnější, když to středisko vede muž jménem Brian Czech. Kdo hájil aspoň udržitelnost, ať na to zapomene, je neudržitelná, zkusme měkké přistání. Británie má od roku 2009 kvalitní vládní studii Tima Jacsona, že prosperita je možná i bez růstu (Tim

Jacson: *Prosperity Without Growth, Economics for a Finite Planet*, 2009 Earthscan, London).

Sám Daly vysvětluje, že ekonomie je pouhým subsystemem většího systému, kterým je ekosféra, a ta je konečná, nezvětšuje se, je materiálně uzavřená. Když chcete růst, tak musíte zároveň říci, na čím úkor to bude? A potom je tu další riziko, narůstající komplexita. Jednoduchost by mohla být kvalitativním vylepšením, naznačuje Daly, ale odpověď zatím nemá.

► Herman Daly

Nezapomeňme ještě na další fatální slabinu naší ekonomické praxe. Spočívá v tom, že si koupím akcie, a jiní, někde v nedohlednu, v můj prospěch cosi drancují. Nevidím to, nežiju v tom, a tak je mi to jedno.

Také vzdálená ústřední zpráva dává přednost řešení „jedna velikost pro všechny“. Je sucho, dáme pomoc. Největší pomoc těm, kdo nejvíc utrpěli. Ale co když trpěli hlavně proto, že udělali nejméně pro zachování kvality půdy a vody v krajině?

Takže ekonomika na dosah ruky, družstva a místní a obecní vlastnictví, hospodaření, jehož přínosy jsou hlavně pro mé okolí. Všichni zároveň vidí jeho důsledky a ničení prostředí mi neprominou. Takový model má o to větší šanci, když obec sleduje nějakou rozvojovou vizi, na které se všichni dohodli (rozvoj není růst, může jít o kvalitativní zlepšení). Benjamin Barber doporučuje metodu „silné demokracie“ (Benjamin Barber, *Strong Democracy, Participatory Politics for a New Age*, 1984, 2003 University of California Press).

Není to diktatura referend, jde o vytrvalé, nekončící hledání řešení pro lidi s rozdílnými zájmy, ze kterého není nikdo vyloučen. Elektronika může takovou debatu usnadnit, ale není nad přímé setkávání. Setkávání nevládní, neziskové, mimoparlamentní, ale existenčně nutné. Skutečná vláda se prostě bude sesouvat dolů, ať už to státní rozpočet podporí, nebo ne. ◀

(Psáno pro Literární noviny)

RANSDORFOVA KNIHOVNA SHÁNÍ REGÁLY

Krůček po krůčku se zhmotňuje idea zpřístupnění desítek tisíců knih z celého světa bývalého europoslance, politika a historika Miloslava Ransdorfa veřejnosti. V objektu Knihovny Miloslava Ransdorfa v Chodové Plané byla během jara a léta instalována část dřevěných a kovových regálů a založeny první tisíce svazků knih.

Zatím byly založeny všechny knihy získané z Muzea dělnického hnutí a asi půl palety knih z 30 palet z pozůstalosti po M. Ransdorfovi. Limitujícím prvkem pro další postup jsou nyní knihovnické regály, jichž je zatím asi jen třetina potřebného počtu. Jeden speciální knihovnický regál – takový, u něhož lze měnit výšku rozestupů polic – prý přitom vyjde na více než sedm tisíc korun. Možná se podaří vymyslet nějaké jednodušší, levnější řešení, než je

tak lehké přestavitelnými policemi, leč stejně kde či jak k nim přijít? I když by je byli s to smontovat příznivci KMR, i tak budou třeba desítky tisíc korun na materiál.

Dalším náročným úkolem je získání knihovnického počítačového programu, aby se KMR mohla vřadit do sítě zavedených knihoven. Opět „je to o penězích“ nebo o schopnosti a štěstí získat náležitý grant. A když program bude, tak přijde taková „maličkost“ jako je zanesení zmíně-

ných více než půl stovky tisíc knih do rejstříku. U řady knih sice pomůže to, že již jsou evidovány v rejstřících českých knihoven, o řady publikací však lze předpokládat, že půjde o premiérové zápisy, protože je M. Ransdorf přivezl ze svých zahraničních cest. To bude chtít rozličných jazyků znalce, aby sestavili anotace.

Takže práce a různých požadavků na zprovoznění knihovny je habaděj a jejich naplňování půjde jen tak rychle, jak to stihnou dělat příznivci KMR, protože nikdo jiný to za ně neudělá. ◀

(kru)

CO SE DĚJE KOLEM NÁVRHU METROPOLITNÍHO PLÁNU V PRAZE?

Text: JIŘÍ GUTH

Ve stručnosti a s přesahem i pro jiné obce:

1) Před nadcházejícími komunálními volbami se aktivní Pražané, ať už sdružení ve spolcích nebo ne vyzývají jednotlivých kandidátů i stran při náhodných setkáních i na „fórech“

►co si o obsahu zveřejněného návrhu myslí

►jak se dosud do jeho přípravy zapojili (mohli jako občané i formálně silněji jako zastupitelé, pokud jimi byli)

►jestli souhlasí s tím, že nedostatky jsou tak vážné a jejich tak mnoho, že je třeba zpracovat návrh nový (pro znalé: podle stavebního zákona), nebo si snad myslí, že stačí předložený návrh upravit (podle). Dlužno podotknout, že většina spolků, které se do přípravy zapojily, velmi pléduje za první možnost.

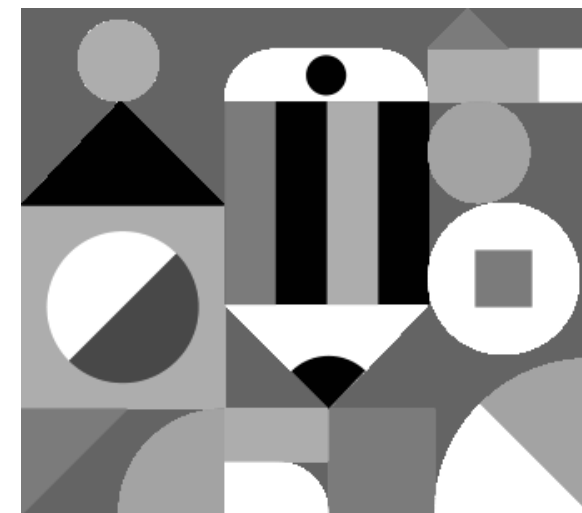
2) seskupení nevládních organizací, které si říká Platforma za revizi metropolitního plánu, přes prázdniny trochu polevilo v aktivitě. Jeho člen-

ské spolky se v současné době z nemalé části soustředí na nadcházející volby vcelku podle bodu 1). Zejména při určitém výsledku komunálních voleb ale může být reprezentant několika desítek spolků, respektive tisícovek občanů, významným hráčem při pořizování nového územního plánu. Těžiště nejspíš nebude v co nejvíce kvalifikované oponentuře, ale v detailní znalosti jednotlivých míst a v důslednosti, s jakou mohou prosazovat již podané připomínky a sledovat jejich vypořádání.

3) Spolek Arnika, specifický poměrně dlouhou historií, celopražským záběrem a specializovanou právníčkou dr. Zahumenskou přes prázdniny rozhodně nezahálel. Z dopisu odeslaného 30. srpna primátorce a ostatním členům rady hl.m. Prahy:

„Žádáme, aby byla vyvozena odpovědnost Ondřeje Boháče za současný stav Metropolitního plánu, na který byly vynaloženy minimálně desítky milionů korun z veřejného rozpočtu, a za soustavné nedodržování harmonogramu, které Praze

s velkou pravděpodobností způsobí zásadní problémy po roce 2023, kdy se hlavní město může ocitnout bez územního plánu.

Současně žádáme, aby byla vyvozena odpovědnost hlavního autora Metropolitního plánu Romana Kouckého, který podle stavebního zákona jako autorizovaný architekt odpovídá za správnost a úplnost zpracování návrhu územně plánovací dokumentace. Tuto svoji povinnost nedodržel, jestliže předal návrh Metropolitního plánu ve stavu, který může odporovat právním předpisům a – jak již jsme uvedli – vy-

volává zásadní odpor takřka všech městských částí Prahy.“

Leč nedosti na tom. O týden později zaslala Arnika všem zastupitelům před jejich posledním jednáním (v tomto funkční období) otevřený dopis s následující výzvou:

**„Vážené zastupitelky, vážení zastupitelé,
je nezbytné, abyste situaci vzniklou v okamžiku, kdy se k Metropolitnímu plánu sešlo tolik kritických**

připomínek, které jednoznačně poukazují na zásadní nedostatky Metropolitního plánu a na jeho nezákonnost, řešili.

Nyní máte potřebné informace o problémech, které jsou s Metropolitním plánem spojené. (...) Další pokračování v pořizování Metropolitního plánu je spjato s enormním rizikem jeho zrušení soudem pro nezákonnost. Veškeré finanční prostředky, které budou nadále na práce na Metropolitním plánu vynaloženy, mohou být posouzeny jako

nehospodárné nakládání s veřejnými financemi.

Na základě výše uvedených skutečností vás vyzýváme, abyste z pozice zastupitelů bezodkladně učinili tyto kroky:

- 1) Vyžádejte si informace o aktuální situaci ohledně návrhu Metropolitního plánu. (...)**
- 2) Zadejte zpracování právních a urbanistických posudků. (...)**
- 3) Vyžádejte si od pořizovatele (nikoli od zpracovatele) nový harmonogram pořizování Metropolitního plánu. (...)**

Nebudeme vás dlouho napínat, v obou případech zůstala Arnika oslyšena. Ale jestli jednou třeba dojde na soudní přezkoumání obsahu i procesu pořizování nového územního plánu Prahy (jako že je to dosti pravděpodobné), nikdo z politiků nebude moci říkat, že nevěděl, co hrozí.◀

POHLED STUDENTŮ Z BUBENČE

Komunální volby se blíží a v období změn přichází čas podívat se, jak na situaci nahlíží studenti OA Bubeneč.

► **Kterými otázkami je podle tebe třeba se zabývat v České republice na lokální úrovni?**

Mariana: Myslím, že by se Česká republika měla zaměřit na své vlastní zdroje. Cílem je, aby země byla soběstačná a nebyla závislá na jiných státech. (Česká Republika na to má, být soběstačná.) Důležitá je podpora vlastních zemědělců. Dále je potřeba se zamyslet na výši minimální mzdy. Platy jsou velmi nízké, výdaje obrovské.

Marko: Dle mého názoru je třeba se zabývat bytovou krizí a migrací.

► **Kdybys mohl/a změnit nějakou věc v místě, kde žiješ, jaká by to byla?**

Mariana: Jsem z Kladna – byla bych proti postavení supermarketu na Růžovém poli.

Marko: V Praze bych se určitě snažil prosadit výstavbu nového metra linky D.

► **Považuješ za důležité prosazovat na komunální úrovni prvky přímé demokracie?**

Mariana: Myslím, že ano.

Marko: Ano, referendum by mělo být určitě zavedeno. Například ve Švýcarsku si lidé rozhodují prakticky o všem pomocí referenda.

► **Hraje podle tebe komunální politika větší roli než politika na celostátní úrovni?**

Mariana: Ano, hraje větší roli. Přeci jen si více vážíme svého bydliště, kde žijeme a více nám záleží na tom, co se děje v okolí našeho bydliště než někde na druhé straně republiky.

Marko: Nedá se říci, jestli hraje komunální politika větší roli než celostátní. Obě dvě ovlivňují dění.

Své názory vyjádřili: Marko Pašalič, Mariana Pinkasová.

Rozhovory vedl: Vilém Krtička

► **ČTĚTE PLNOU VERZI NA WEBU ALTERNATIVAZDOLA.CZ**

<http://alternativazdola.cz/vilem-krticka-pohled-studentu-z-bubence/>

NĚCO STARÉHO, NĚCO NOVÉHO

Ve čtvrtek 6. září v podvečer se mnozí příznivci AZ a dalších organizací, v nichž naše výtvarně zaměřená kolegyně Libuška Staňková působí, sešli na vernisáži její aktuální výstavy „Něco starého, něco nového“, která v galerii CAFÉ Blanka v Soběslavské ulici č. 23 v Praze potrvá do 28. září 2018.

Na setkání se popíjelo, hodovalo, přátelsky hovořilo a samozřejmě i trochu zpívalo. Kytarového doprovodu se ujal Dan Glas, který také celou akci moderoval. Autorka nám pak dojatě poděkovala, protože nečekala, že by na vernisáž mohlo přijít tolik lidí, což jí samozřejmě udělalo velkou radost.

Jak je vidět i z doprovodných fotografií, vládla příjemná uvolněná atmosféra a návštěvníci byli jistě rádi, že si mohli aspoň na chvíli odpočinout od běžných starostí a vyrazit za kulturním zážitkem. Doufejme, že se brzy dočkáme dalších počinů a Libušce přejeme mnoho nápadů, tvůrčího elánu a chuti do další tvorby!◀

(Výstavu můžete shlédnout v provozní době kavárny, tzn. od pondělí do pátku 12 - 18 h.)

Petr Drahoš

100 LET OD VZNIKU ČESKOSLOVENSKA

1. KONEC I. SVĚTOVÉ VÁLKY A NOVÁ STÁTOPRÁVNÍ SITUACE V EVROPĚ

S koncem I. světové dochází v Evropě k velkým a v té době dosud nepředvídatelným změnám, staré říše se rozpadají a na jejich rozvalinách vznikají nové samostatné národnostní státy. Tento proces byl vyvolán novou sociálně-politickou situací v Evropě a umocněn současnou neschopností tehdejších vládců své režimy reformovat. Dosavadní stav byl již objektivně neudržitelný a změna tudíž musela nastat. Tohoto osudu nebyli ušetřeni ani Češi, jejichž země byla již více než 300 let součástí Rakousko-Uherské říše. V podstatě pod německým vlivem. Snaha o rakousko-české narovnání, se kterým vyslovil souhlas i císař František Josef I., byla říšským sněmem zamítnuta. Stalo se tak hlasy Němců žijících na českém území, dále Maďarů a Poláků.▶

▶ ČTĚTE NA WEBU ALTERNATIVAZDOLA.CZ

<http://alternativazdola.cz/judr-petr-perman-100-let-od-vzniku-samostatneho-ceskoslovenskeho-statu/>

DRUŽSTVA JSOU PRODUKTIVNĚJŠÍ NEŽ BĚŽNÉ FIRMY

Představit si ekonomiku bez šéfů není žádná utopie. Důkladná analýza výkonnosti družstev (v aj. *worker-owned cooperatives*), tedy firem, v nichž mají pracovníci podíl na managementu a vlastnictví, vzhledem ke standardním firmám s hierarchickou strukturou ukazuje, že družstva jsou životaschopná, v řadě ohledů dokonce lepší než firmy.

Souhrnný výzkum Virginie Perotinové z Leeds University ukazuje, že firmy, které řídí sami pracovníci v západní Evropě, USA a Latinské Americe mají řadu výhod. Je to samozřejmě prospěch z autonomie pracovníka, pracovníci přímo ovlivňují management, a to celkově vede k vyšší produktivitě. Perotinová svůj výzkum završuje tím, že píše, že družstva jsou produktivnější než běžné firmy, protože pracovníci pracují lépe a chytřeji a lépe si organizují produkci.▶

CELÝ VÝZKUM V PDF:

https://www.uk.coop/sites/default/files/uploads/attachments/worker_co-op_report.pdf

▶ ČTĚTE NA WEBU DRUŽSTEVNÍHO INKUBÁTORU

<http://druzstevni-inkubator.cz/svet-produktivita-druzstev.html>

MILÍ ČLENOVÉ ALTERNATIVY ZDOLA, SPOLUPRACOVNÍCI A PŘÍZNIVCI!

Tématem letošního srpnového AZ kempu byl také náš Zpravodaj AZ a jeho hodnocení. Jedním ze závěrů bylo, že naše periodikum je třeba obsahově obměnit; současná podoba již zřejmě tolik nevyhovuje, jako v jeho počátcích.

Účastníci AZ kempu se shodli na tom, že jedním z nedostatků Zpravodaje je jeho „pragocentrismus“; drtivá většina článků a reportáží je věnována událostem, odehrávajícím se v Praze. Mohlo by tak dojít k vyvolání dojmu u čtenářů z ostatních regionů, že události odjinud nejsou v časopise vítány – přičemž opak je samozřejmě pravdou.

Proto bychom chtěli významně rozšířit redakční tým o pravidelné dopisovatele a redaktory z ostatních koutů České republiky. AZ má v tomto smyslu výhodu, že její členové jsou rozptýleni po celé ČR a bylo by velkou chybou toho nevyužít.

Obracíme se tedy na všechny příležitostné i pravidelné „psavce“, profesionály i začátečníky s výzvou:

**PŘISPÍVEJTE
DO NAŠEHO
ZPRAVODAJE!**

Časopis by mohl – v případě dostatku příspěvků (případně i nepravidelně) – zveřejňovat následující tematické okruhy:

► **Co nového v regionech** – reportáže se mohou zabývat širokým okruhem témat – politika, kultura, školství, věda a technika, sport, regionální občanská hnutí a jejich aktivity, družstevní problematika, lokální ekonomika, participativní rozpočet, a podobně.

► **Událost měsíce** – bude-li dostatek příspěvků, mohli bychom pravidelně uveřejňovat informaci o významné události, která se konala kdekoliv na území ČR, v odůvodněných případech i mimo ČR. Událost opět nemusí pocházet pouze z politické líhně, témat může být celá řada: na mezinárodní výstavě (např. typu Země živitelka) získal ocenění český výrobek, obec z vašeho regionu získala ocenění „obec

roku“ a jak se v ní žije zdejšími občany, student z vašeho města vyhrál celostátní matematickou olympiádu (a vy s ním uděláte krátký rozhovor), a podobně.

► **Osobnost měsíce** – Česká republika – podobně jako ostatní evropské regiony – stále více trpí nedostatkem skutečných osobností (resp., lidé o nich neví). Pojdme se pokusit je společně hledat.

Zasílejte nám typy na osobnosti z vašeho regionu se stručnou informací, proč podle vás je tento člověk zajímavou osobností.

► **Významná regionální novostavba** – nafotěte a opatřete krátkým popisem zajímavou stavbu (most, obchodní centrum, škola, knihovna, obytný komplex apod.) Pokuste se zjistit, kdo je autorem architektonického návrhu a kdo projekt stavebně realizoval. Rubrika může sloužit jako inspirovna pro ostatní kraje.

► **Významný podnik regionu** – napiš-

te nám, který podnik z vašeho regionu vás zaujal a proč (typ činnosti, kdo je majitelem, počet zaměstnanců, kdo jsou jeho zákazníci). Ve zcela ideálním případě udělejte krátký rozhovor s jeho zaměstnancem o situaci v podniku očima pracovníka.

I kdyby se vám z jakéhokoli důvodu nechtělo „upsat se“ ke spoluprá-

ZPRAVODAJ AZ

ci na tvorbě Zpravodaje, velmi oceníme, když nám napíšete, jestli je tato snaha krokem správným směrem, případně jak jinak by se měl ZAZ změnit, aby byl pro vás užitečnější, zajímavější, zábavnější. Proto vyzýváme všechny, kteří chtějí náš Zpravodaj zlepšit, k pravidelné spolupráci. Předem děkujeme za všechny příspěvky a názory! ◀

Za redakci Zpravodaje Dan Glas

JAK PSÁT PRO ZPRAVODAJ AZ

Na předcházející straně vyzýváme odběratele Zpravodaje, aby se zapojili do jeho tvorby. Proto přinášíme také tipy na to, jakým způsobem příspěvky vytvářet. Tipy na psaní budou ve Zpravodaji vycházet na pokračování.

Text: MICHAL ČERNÝ

► **Titulek.** Měl by být nějak zajímavý, nápaditý, šokující. Tedy nikoli „suše“, např. „AZ uspořádala konferenci v Liberci“, ale třeba „AZ v Liberci pod palbou otázek“.

► **Perex.** Úvodní odstavec, který je zpravidla vysázený přes vícero sloupců (od „per extenzum“ – „rozšířeno na více sloupců.“) Perex může buď shrnovat obsah článku, anebo se do něj může vypíchnout ta nejzajímavější informace z článku. Má za úkol nalákat, přitáhnout k přečtení. Proto je ideální do něj dát to nejzajímavější z následujícího textu.

► **Úvod článku.** V úvodu textu je potřeba si čtenáře získat, základem úspěchu je vtažení do příběhu. Ideální je, dáme-li na úvod nějaký příběh, výraznou story. (Gregory Bateson říkal: „Člověk myslí v příbězích“.) Příklad: v článku o umělé inteligenci je na úvod příběh o tom, jak Kasparov v roce 1997 prohrál šachový zápas se superpočítačem Deep Blue. Příběh vždycky zaujme, vtáhne, získá čtenáře – právě proto, že „myslíme v příbězích“. Dobré je tedy článek naplnit nějakou výraznou story, nebo příběhem osobnosti, hlavního hrdiny, se kterým se čtenář může ztotožnit. Samozřejmě to není dogma – text může začínat třeba nějakou zajímavou informací. Vždy je však potřeba napsat to tak, aby čtenář měl nějaký důvod, proč to vůbec začít číst.

► **Členění.** Ideální je text členit do mezititulků. Po dvou, třech odstavcích je nejlepší dát mezititulek. Pokud tam nejsou, souvislý text je trochu náročnější přečíst.

► **Psaní o „skutečných lidech“.** Ideální je psát o obyčejných lidech „z ulice“, než o potentátech, politicích, oficiálních představitelích. Obyčejní lidé jako my nám jsou bližší.

► **Blízkost.** Čtenáře nejvíc zajímají texty k aktuálním událostem. Kromě toho, zkušenost s měsíčníkem: podle průzkumů čtenáře zajímá hlavně to, co je mu blízké, co ho nějak ovlivní, co mu může změnit život. Z toho důvodu jsou oblíbené zprávy o regionálních událostech, protože přinášejí informace z bezprostředního okolí. A ve čtenosti vždy jasně vítězí praxe nad teorií. To je velmi častý problém novinářů – jsou zaměřeni teoreticky, a neuvědomují si dostatečně, že čtenáře zajímá nejvíc přízemní praxe. Teoretické články se vždycky propadají až na nejnižší příčky čtenosti.

► **Preciznost.** Je potřeba být konkrétní a přesný. Nejlepší je článek vyloužit konkrétními daty, informacemi, čísly, tak, aby čtenář autorovi věřil každé slovo. Všechny informace musí být podloženy, fakticky správné. Samozřejmě není třeba s čísly plýtvat, naše společnost je kvantifikací posedlá. Pokud tam čísla jsou, je dobré uvést příměr, aby si čtenář doká-

zal představit, vybavit. Například v časopisu 21. století se kdysi objevilo: „Srdce žraloka má hmotnost přibližně osobního automobilu.“ Takový příměr samozřejmě každého zaujme.

► **Fakta, ne názory.** Čtenáře zajímají fakta, ne naše názory. Čtenáře především zajímají fakta, ale naše názory už daleko méně. Napíšeme-li: „Podle mého názoru...“ nebo „Já si myslím, že...“ zaručeně tím odrazujeme čtenáře, protože ho příliš nezajímá, co si autor textu myslí. Důležité je předkládat fakta, názor si každý udělá sám. Názory můžeme vyjadřovat v komentářích, ale ani v tomto případě není dobré psát stylem „Já si myslím, že...“ Čtenář chce po komentátorovi hlavně srozumitelné vysvětlení některých jevů kolem sebe. ◀

ODKAZ:

<https://archiv.ihned.cz/c1-66236430-asi-je-to-protiustavni-navrh-ale-i-tak-schvalme-zdaneni-cirkevnych-restituci-odhlasovali-poslanci>

VÁŽENÍ POLITICI!

Není to náhodou úplně jinak? Nevznikl problém protiústavním uzavřením smlouvy o církevních restitucích? Smlouva způsobila většině občanů ČR škodu nezměrného (více než značného) rozsahu! Z restitucí nebude mít nic ani ta věřící a praktikující menšina (asi 10% obyvatel?) Pokud z toho někdo bude mít prospěch, budou to preláti. Osobně mi tolik nevadí, že církve dostaly finanční dar v peněžité formě, aby se dokázaly adaptovat na následné období, kdy budou živé z příspěvků věřících (většinou žen) a darů jejich příznivců. Více mi vadí darování pozemků, polností a lesů, které, podle mého názoru, opět nebudou sloužit věřícím. Jsem přesvědčen, že když vinou zcela konkrétních osob (102 poslanců) byla uzavřena nevýhodná smlouva (vadnost podkladů lze dohledat v mnoha pramenech), je možné tuto smlouvu vypovědět a žádat navrácení předchozího stavu. K tomu mě vede skutečnost, že případné zabavení majetku viníků nenahradí ani zlomek škody, která občanům ČR vznikla jednorázově

a ještě bude růst s časem. Poslanci si nemohli být jisti, že jejich voliči s církevními restitucemi souhlasí (většina jednoho trestně stíhaného poslance není věrohodnou většinou) a proto měli uspořádat referendum. Nelíbí se mi, že viníci se budou ostatním dál vysmívat a ohánět se tvrzením, že co bylo ukradeno, musí být vráceno. Občané ČR však církvím nic neukradli, ale budou jim platit. A co rozkradený stát?

ODKAZ:

<https://blisty.cz/art/67851-jak-politici-rozkradli-cesky-narodni-kapital.html>

Kdo vrátí ty ukradené biliony, které skončily kdesi v daňových rájích? A splatí dluhy, které prokazatelně vznikly vinou politiků přijímajících špatné zákony po roce 1989? Domnívám se, že naše zákonodárná soustava je zralá na revizi. Jen by ji neměli dělat ti, kteří jsou otcové (i matky) současného stavu. ◀
Ing. Karel Beneš, Ústí nad Labem

Zpravodaj AZ
(říjen 2018)

Redaktor
Michal Černý

Grafický design a sazba
Michal Černý

Korektury
Suzana Exnerová

Do tohoto čísla
přispěli:

Petr Perman, Michele Chenová, Ilona Švihlíková, Karel Růžička, Daniel Glas, Vilém Krტიčka, Jiří Guth, Zbyněk Fiala, Petr Drahoš, Michal Černý

Zdroj fotografií
www.freeimages.com

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz